

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11Co/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3623200027
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3623200027.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Marka Anovčina a členiek senátu JUDr. Aleny Radičovej a JUDr. Evy Vékonyovej v spore žalobcu Mesto Partizánske, IČO: 00 310 905, so sídlom Partizánske, Nám. SNP 212/4, zastúpeného Správou majetku mesta, n.o., Partizánske, IČO: 37 923 145, so sídlom Partizánske, 29.augusta 1191/51, zastúpeného JUDr. Marianou Pirtánovou, advokátkou so sídlom Partizánske, Moyzesova 471/1, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. E. XXXX/XX, zastúpenej Mgr. Katarínou Šimánkovou, advokátkou so sídlom Partizánske, Jesenského 230/7, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. PE-3C/1/2023 – 69 zo dňa 14. septembra 2023 takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť vypratať byt č. 4, nachádzajúci sa na prízemí v bytovom dome súp. č. XXXX, číslo orientačné XX, na ulici D. E. XXXX/XX D. C., a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie tak vyhovel žalobe žalobcu podanej z dôvodu, že žalobca zaslal žalovanej výpoveď nájmu bytu zo dňa 03.08.2022 za hrubé poškodzovanie prenajatého bytu, pričom zmluva o nájme bytu zanikla dňa 30.11.2022, žalovaná sa odmieta z bytu vysťahovať a počnúc dňom 01.12.2022 užíva byt bez právneho dôvodu. Z vykonaného dokazovania zistil súd tento skutkový stav: Na základe zmluvy uzatvorenej medzi ZDA, n.p. Partizánske a žalovanou dňa 25.09.1985 bol žalovanej pridelený podnikový byt č. 4 D. C., na ulici D. E. XXXX/XX, o čom svedčí aj zápisnica a doklad o prevzatí predmetného bytu do užívania. Žalobcovi bola dňa 17.05.2016 doručená petícia od obyvateľov bytov žijúcich v bytovke D. E. XXXX/XX, smerujúca voči žalovanej, ktorou žiadajú urýchlené konanie vo veci porušovania domového poriadku, a to z dôvodu šíriaceho sa smradu a hmyzu z bytu, ktorý obýva žalovaná. Výzvou zo dňa 30.09.2016 žalobca vyzval žalovanú na vypratane prebytočného materiálu a uvedenie bytu do obývania schopného stavu, ako aj odstránenie šíriaceho sa zápachu. Následné výzvy žalobcu o sprístupnenie bytu žalovanou boli bezúspešné. Dňa 12.08.2022 bola žalovanej doručená výpoveď z nájmu bytu podľa ust. § 711 ods. 1 písm. c) Občianskeho zákonníka, pričom zmluva o nájme bytu zanikla dňa 30.11.2022 uplynutím 3-mesačnej výpovednej lehoty. Dňa 02.09.2022 bola žalobcovi doručená sťažnosť vlastníkov bytov v bytovom dome na D. E. XXXX/XX na žalovanú z dôvodu šíriaceho sa zápachu z bytu, v ktorom žije. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 126 ods. 1, § 663, § 685 ods. 1, § 686 ods. 1, ods. 2, § 710 ods. 1, ods. 3, § 711 ods. 1 písm. c), ods. 6, § 712a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že základnou podmienkou konania o vypratanie bytu z dôvodu výpovede nájmu je platnosť výpovede. Pre jej platnosť sa vyžaduje existencia výpovede z nájmu bytu ako jednostranný, adresný, hmotnoprávny úkon prenajímateľa voči nájomcovi a doručenie výpovede nájomcovi. Platnosť

výpovede súd môže preskúmať len v prípade uplatnenia návrhu zo strany nájomcu v konaní o neplatnosť výpovede v zmysle ustanovenia § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka, teda v 3-mesačnej prekluzívnej lehote počítanej odo dňa doručenia výpovede bytu nájomcovi. V prípade, že sa nájomca neplatnosti výpovede z nájmu nedomáha a nájom bytu zanikol, je právne bezpredmetné, či boli dané dôvody výpovede. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh bol podaný dôvodne. V konaní bolo preukázané, že žalobca vypovedal žalovanej nájom predmetného bytu podľa § 711 ods. 1 písm. c) Občianskeho zákonníka, pričom predmetnú výpoveď si žalovaná prevzala dňa 12.08.2022. Nakoľko žalovaná ako nájomca v lehote 3 mesiacov od doručenia výpovede nepodala riadny návrh na určenie neplatnosti výpovede, došlo k zániku nájmu uvedeného bytu a v súčasnosti žalovaná užíva byt bez právneho dôvodu. K nároku na bytovú náhradu súd skonštatoval, že v prejednávacom prípade by žalovaná mala nárok na prístrešie, ak by preukázala dôvody hodné osobitného zreteľa, a to vzhľadom na skutočnosť, že dôvodom výpovede nájmu z bytu bolo porušenie povinnosti žalovanou, t. j. najmä poškodzovanie predmetného bytu, pokojného spolunažívania ostatných vlastníkov bytov podľa § 711 ods. 1 písm. c) Občianskeho zákonníka. V zmysle § 712a ods. 2 OZ, ak ide o uvedený spôsob skončenia nájmu, nárok na bytovú náhradu má nájomca iba v prípade dôvodov hodných osobitného zreteľa. Súd v prejednávacom prípade uvedené okolnosti nevzhladol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v spore plne úspešný, priznal plnú náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná uplatniac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nesprávny, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a taktiež rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalovanej je záver súdu o platnosti danej výpovede z nájmu chybný a danú výpoveď je nutné považovať za absolútne neplatnú a to z nasledovných dôvodov. Súd sa pri posudzovaní platnosti výpovede z nájmu bytu dostatočne nezaoberal posúdením splnenia všetkých zákonných náležitostí výpovede. Pre platnosť výpovede z nájmu bytu zákon vyžaduje splnenie niekoľkých zákonných náležitostí, a to písomnú formu výpovede, doručenie výpovede do vlastných rúk nájomcu, uvedenie dôvodu výpovede a tiež uvedenie výpovednej lehoty výpovede. Výpoveď z nájmu bytu zo dňa 03.08.2022 bola žalovanej doručená dňa 12.08.2022. Potom je nutné začiatok plynutia výpovednej lehoty datovať k prvému dňu nasledujúceho mesiaca po mesiaci doručenia, t. j. v tomto prípade na deň 01.09.2022. V zmysle zákonných ustanovení o počítaní času je potom posledným dňom výpovednej 3 mesačnej lehoty deň, ktorý sa číselne zhoduje s dňom prvého dňa začiatku lehoty (01.09.2022) t. j. v tomto prípade 01.12.2022. Z obsahu predloženej výpovede vyplýva, že žalobca stanovil výpovednú lehotu ako trojmesačnú a zároveň určil, že táto uplynie dňa 30.11.2022. Ak teda žalobca vo výpovedi uviedol, že výpovedná lehota trvá do 30.11.2022, ide o skrátenie zákonnej trojmesačnej výpovednej lehoty. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe je jednou z podmienok platnosti výpovede z nájmu bytu tiež uvedenie lehoty, v ktorej nájom končí. Prenajímateľ preto musí výpovednú lehotu v zmysle ust. § 710 ods. 3 Občianskeho zákonníka uviesť vždy. V prípade ak prenajímateľ výpovednú lehotu vo výpovedi danej nájomcovi neuvedie, alebo uvedie lehotu kratšiu, ako stanovuje zákonné ustanovenie (§ 710 ods. 3 OZ), ide o rozpor s týmto kogentným zákonným ustanovením a zároveň je možné tento úkon považovať za neurčitý. Z tohto dôvodu je nutné na danú výpoveď nahliadať ako na absolútne neplatnú podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň v prípade uvedeného nedostatku súd nemôže nahrádzať chýbajúci alebo neplatný právny úkon svojím rozhodnutím. V prípade, ak by aj bolo možné na danú výpoveď nahliadať ako na platnú, na účely rozhodnutia bolo potrebné zaoberať sa povinnosťou poskytnutia bytových náhrad žalovanej. Podľa žalovanej je v danom prípade dôvod hodný osobitného zreteľa naplnený sociálnym statusom žalovanej, resp. jej nepriaznivým sociálnym zázemím a zlým zdravotným stavom. Súd v tomto smere nevzal do úvahy žalovanou uvádzané skutočnosti, a to, že ako starobná dôchodkyňa s nízkym dôchodkom, ktorá je zároveň zdravotne ťažko postihnutá je na uvedený byt odkázaná. Žalovaná tiež nemá potomkov, ani žiadnu blízku rodinu, ktorá by jej pomohla s ubytovaním, a z finančného hľadiska nemá možnosť zabezpečiť si iné „komerčné“ nájomné bývanie. Žiadnymi z týchto okolností sa súd vo svojom rozhodnutí nezaoberal. V prípade platnosti výpovede by mal žalobca povinnosť poskytnúť žalovanej náhradné bývanie najmenej vo forme náhradného prístrešia. Keďže tak neurobil, žalovaná s poukazom na ustanovenie § 712c Občianskeho zákonníka nemala povinnosť sa z predmetnej nehnuteľnosti vysťahovať. Žalovaná tiež považuje samotné dôvody uvedené vo výpovedi za nepravdivé, nepreukázané a zavádzajúce. Od počiatku popierala, že by akýmkoľvek spôsobom poškodzovala majetok žalobcu. V dôsledku svojho nízkého právneho vedomia však nebola schopná riadne uplatniť svoje práva na súde podaním žaloby o určenie neplatnosti výpovede. Aj napriek tomu,

že si je vedomá svojho pochybenia v tomto smere, považuje za nespravodlivé, aby sa kvôli svojej nevedomosti vo svojom veku a stave stala osobou bez domova. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby ho zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanej prizná nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že neplatnosť výpovede z nájmu bytu sa považuje za relatívnu neplatnosť a súd ju môže vysloviť len na návrh nájomcu. Žalobu o neplatnosť výpovede z nájmu bytu môže nájomca podať v 3-mesačnej prekluzívnej lehote počítanej odo dňa doručenia výpovede nájomcovi. Márne uplynutie 3-mesačnej lehoty má za následok platnosť výpovede. Žalobca považuje v tejto súvislosti výpoveď za platnú a nebolo zákonnou povinnosťou súdu skúmať jej platnosť, pokiaľ sa jej neplatnosti žalovaná nedovolala v trojmesačnej prekluzívnej lehote. Koniec lehoty vo výpovedi z nájmu bytu sa riadi ustanovením § 710 ods. 3 Občianskeho zákonníka a nie ustanovením § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s námietkou žalovanej, že v prípade platnosti výpovede jej mala byť poskytnutá bytová náhrada, žalobca uviedol, že žalovaná nijako nepreukázala jej aktuálnu sociálnu situáciu a ani zdravotný stav. Žalovaná nikdy nežiadala o poskytnutie náhradného bývania alebo prístrešia. Žalobca nemohol mať vedomosť, že žalovaná má záujem o prístrešie a ani o tom, že v danom prípade ide o dôvod hodný osobitného zreteľa. Preto ohľadom tejto skutočnosti nebol medzi stranami spor. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázala existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre priznanie bytovej náhrady vo forme prístrešia, netvrdila, že by jej svedčalo právo pre priznanie bytovej náhrady a na preukázanie dôvodov hodných osobitného zreteľa nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o povinnosti žalovanej vypratať byt na tom právnom závere, že žalovanej bola daná platná výpoveď z nájmu bytu, žalovaná užíva byt bez právneho dôvodu a dôvody hodné osobitného zreteľa na priznanie prístrešia žalovanej v konaní nevhľadol.

6. Podstata odvolacích argumentov žalovanej bola koncentrovaná na tvrdenia o neplatnosti výpovede z nájmu bytu a na tvrdenia o tom, že v prípade platnosti výpovede jej malo byť poskytnuté prístrešie.

7. Žalovaná v podanom odvolaní uplatnila odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP).

8. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli stranami prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

9. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovanej dodáva nasledovné:

11. Žalovaná v podanom odvolaní v prvom rade namieta neplatnosť výpovede z nájmu bytu z viacerých dôvodov.

12. Podľa prvej vety § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka neplatnosť výpovede môže nájomca uplatniť na súde do troch mesiacov odo dňa doručenia výpovede.

13. V konaní nebolo sporné, že existuje výpoveď z nájmu bytu ako jednostranný, adresný, hmotnoprávny úkon konkrétneho prenajímateľa – žalobcu, urobeného voči konkrétnemu nájomcovi – žalovanej, ako ani skutočnosť, že žalobca výpoveď žalovanej doručil. Za stavu, kedy dal prenajímateľ nájomcovi výpoveď, potom platí to, čo uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí pod sp. zn. 2 Cdo 17/2005 (R 58/2006), a to že podstata právnej úpravy uvedenej v ustanovení § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka spočíva v tom, že ak nájomca, ktorému prenajímateľ dal výpoveď z nájmu bytu, chce zániku nájmu zabrániť, nemá inú možnosť, než v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote odo dňa doručenia výpovede podať návrh na súd o neplatnosť výpovede, lebo v opačnom prípade právo nájomcu uplatniť tento nárok na súde zaniká, a že ak túto možnosť nájomca nevyužije, v rámci iného konania súdy už nemôžu riešiť otázku platnosti výpovede z nájmu bytu ani ako otázku predbežnú.

14. Žalovaná návrh na neplatnosť výpovede z nájmu bytu na súde v zákonom stanovenej lehote nepodala, a preto súd prvej inštancie už nemohol otázku platnosti výpovede skúmať ako predbežnú. Odvolacie námietky žalovanej, že výpoveď z nájmu bytu je neplatná (či z dôvodu absencie výpovedného dôvodu, alebo iných náležitostí výpovede – napr. výpovednej lehoty a pod.), tak neobstoja, keďže otázku platnosti výpovede už nemožno skúmať ani ako predbežnú otázku a výpoveď z nájmu bytu sa považuje za platnú, v dôsledku čoho uplynutím výpovednej lehoty nájmu bytu žalovanej zanikol.

15. Pokiaľ žalovaná namietala, že začiatok plynutia výpovednej lehoty je nutné datovať k prvému dňu nasledujúceho mesiaca po mesiaci doručenia, t. j. v tomto prípade na deň 01.09.2022, v dôsledku čoho bol posledným dňom výpovednej lehoty deň 01.12.2022 a nie deň 30.11.2022 uvedený vo výpovedi, je táto námietka irelevantná, keďže ani z tohto dôvodu nemožno predbežne skúmať platnosť výpovede a nesprávnym uvedeným výpovednej lehoty zo strany prenajímateľa nemôže dôjsť k jej skráteniu, keďže je určená zákonom. Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a bez ohľadu na to, či by posledný deň výpovednej lehoty pripadol na deň 01.12.2022 alebo na deň 30.11.2022, užívala žalovaná v čase vyhlásenia rozsudku prenajatý byt bez právneho dôvodu, a preto súd prvej inštancie rozhodol správne o jej povinnosti byt vypratať.

16. Skutočnosť, že žalovaná nebola v dôsledku svojho nízkeho právneho vedomia schopná riadne uplatniť svoje práva na súde podaním žaloby o určenie neplatnosti výpovede nemôže mať vplyv na vyššie uvedené závery.

17. Žalovaná ďalej namietala, že ak by aj bolo možné na danú výpoveď nahliadať ako na platnú, na účely rozhodnutia bolo potrebné zaoberať sa povinnosťou poskytnutia bytových náhrad žalovanej a v danom prípade existuje dôvod hodný osobitného zreteľa naplnený sociálnym statusom žalovanej, resp. jej nepriaznivým sociálnym zázemím.

18. Podľa § 712a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa nájomný pomer skončil z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. c), nájomca nemá právo na bytovú náhradu. Ak sa nájomný pomer skončil z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. c) a ide o dôvod hodný osobitného zreteľa, má nájomca právo na prístrešie.

19. Nájomný pomer žalovanej sa skončil podľa § 711 ods. 1 písm. c) Občianskeho zákonníka, a preto podľa ustanovenia § 712a ods. 2 Občianskeho zákonníka nemá právo na bytovú náhradu. Iba v prípade, že by bol daný dôvod hodný osobitného zreteľa, mala by žalovaná právo na prístrešie. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať najmä v sociálnej situácii nájomcu, jeho zdravotnom stave, prípadne aj inej spravidla prechodnej rodinnej situácii. Aj v tomto prípade je však potrebné si splniť povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie iba neurčito naznačila, že by mala byť osobou ZŤP, keď vo vyjadrení k žalobe uviedla, že „to, že má niekto preukaz ZŤP...“. V podanom odvolaní však namieta, že súd nevzal do úvahy žalovanou uvádzané skutočnosti, a to, že ako starobná dôchodkyňa s nízkym dôchodkom, ktorá je zároveň zdravotne ťažko postihnutá je na uvedený byt odkázaná. Žalovaná však v konaní pred súdom prvej inštancie svoje sociálne pomery takýmto spôsobom nedeklarovala a už vôbec nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu na preukázanie existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, na základe ktorých by jej malo byť zabezpečené prístrešie.

20. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Strany sporu mali v doterajšom priebehu konania niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť a boli opakovane súdom poučené o koncentrácii konania. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutkových tvrdení a dôkazných návrhov (novoty) je takto prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok. Tieto podmienky sú stanovené v ustanovení § 366 CSP, podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

21. Žalovaná v podanom odvolaní neuvádza žiadne prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré by sa týkali procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, alebo by nimi malo byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaná v podanom odvolaní namieta skutkové zistenia súdu prvej inštancie ohľadne existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, keď uvádza tvrdenia o jej nepriaznivej sociálnej situácii a zlom zdravotnom stave. Podľa názoru odvolacieho súdu ide jednoznačne o obranu, ktorú mohla žalovaná uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie, avšak tak neučinila, keď o svojej nepriaznivej sociálnej situácii a o zlom zdravotnom stave neuviedla žiadne konkrétne skutkové tvrdenia a na ich preukázanie nenavrhol žiadne dôkazy.

22. Žalovanej bola dňa 21.02.2023 doručená žaloba spolu s poučeniami o procesných právach a povinnostiach strán sporu. Súčasťou poučenia bolo aj poučenie o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a o koncentrácii konania. Konkrétne bola žalovaná okrem iného poučená o povinnosti uplatniť tieto prostriedky včas, a to najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Žalovaná však v konaní pred súdom prvej inštancie žiadne prostriedky procesnej obrany na preukázanie existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa na jej strane, ktoré by odôvodňovali priznanie jej prístrešia, neuplatnila.

23. Tvrdenia žalovanej v odvolacom konaní ohľadne existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa na jej strane, ktoré by odôvodňovali priznanie jej práva na prístrešie, neboli uplatnené včas, a preto na ne nemožno prihliadať, keď zároveň ide o také tvrdenia, ktoré jednoznačne mohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaná napokon v odvolacom konaní ani len netvrdila, že prostriedky procesnej obrany použité v odvolaní nemohla bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Tvrdenia žalovanej o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa na jej strane sú tak neprípustnou novotou v odvolacom konaní, a preto nie je možné na ne prihliadať.

24. Vzhľadom na uvedené potom súd prvej inštancie správne skonštatoval, že dôvody hodné osobitného zreteľa u žalovanej nevzhladol. Z uvedených dôvodov je tak nedôvodná aj námietka žalovanej, že súd sa vo svojom rozhodnutí nezaoberal žiadnymi z ňou v odvolaní uvádzaných okolností, v ktorých by mali spočívať dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalovaná v konaní tvrdila, že má množstvo záujmov a študuje na univerzite tretieho veku, čo ani nesvedčí v prospech existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mala mať žalovaná nárok na prístrešie.

25. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal všetky navrhnuté a potrebné relevantné dôkazy a z vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne aplikoval a interpretoval na zistený skutkový stav právne normy vyššie uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka a vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

26. V odvolacom konaní mal žalobca plný úspech, a preto odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žalobcovi priznal nárok na ich náhradu voči žalovanej v rozsahu 100 %. O samotnej výške náhrady trov konania v prvoinštančom, ako aj odvolacom konaní rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).